న్యాయం నిద్రపోయింది

వలివేటి నాగచంద్రావతి

సాయంత్రం నాలుగున్నరయింది పగ అంతా జీవకోటిని మలమల మాడ్చి.. అఖర్న...వెనక్కి తిరిగిచూసి . అంత దీర్ఘ కోపికాడు కనక.. జాలిపడి.. ఇంత కుంకం పొడి గోరువెచ్చని గాలిరో మెదిపి...చెట్లకీ చామలకీ మైపూతలు పూస్తూ నిష్క్ర మిస్తున్నాడు సూర్యభగవానుడు.

ఒక మధ్యవయస్సావిడ అప్పుడే రిక్షాదిగి, చీరకుచ్చెళ్ళు పైకెత్తుకుని, వెంట ఓ ఐదారేళ్ళ పిల్ల నడుస్తుంటే ఆ వూరి గవర్నమెంటు ఆసుపత్రిలో అడుగు పెట్టింది.

ఆసుపత్రి మూసే టయిము కావటం మూలాన జనం ఎంతోమంది లేరు. 'బెడ్స'లో వున్న రోగుల బంధువులు మాత్రం 'విజిటింగ్ టైము' అవటం మూలాన ఎడతెరిపి లేకుండా వస్తున్నారు. 'ఓ పి వార్డు' దగ్గరా, మందు లిచ్చే 'డిస్పెన్సింగ్ రూం' దగ్గరా, 'వార్డుల' లోనూ వున్న 'నర్సులూ' 'తోటీ'లూ, అక్కడ వున్న నలుగురైదుగుర్నీ వదల గొట్టుకుని బయట పడాలని తొందర పడుతున్నారు.

ఆవిడ పిల్లని వెంటబెట్టుకుని చిటీ లిచ్చే కిటికీదగ్గర 'క్యూ'లో నిలబడింది. ఎంతోమంది లేని మూలాన చిటీ రాయించు కుందుకు ఎక్కువ టయిము పట్టలేదు.

చిటీ రాయించుకుని, 'ఎన్నో నెంబరు గదికి వెళ్ళాలి బాబూ ?' అని అడిగింది. మరో చిటీ రాస్తున్న అతను 'పదకొండో నెంబరు గదికి వెళ్ళమ్మా' అని, 'తొందరగా వెళ్ళు. ఆస్పత్రి మూసే టయిమయింది. మళ్ళీ డాక్టరుగారు వెళ్ళిపోవచ్చు' అని హెచ్చరించాడు ఆమె గబ గబా అడుగులు వెయ్యాలని చూస్తోంది గాని, ఆమె కుడి కాలు స్వాధీనంగాక పట్టింది అడుగలు బెట్టుగా వేస్తూ, ఈడ్చుకుంటూ, చంటిదాని చెయి పట్టుకుని 'రూము నంబరు' చూసు కుంటూ పదకొండో నెంబరు గదిలో అడుగు పెట్టింది.

డాక్టరు మురహరిరావు రోగుల నందర్నీ పంపేసి, 'హమ్మయ్య—ఈ చీమలబారింత టితో సరి', అని వొళ్ళు విరుచుకుని వెనక్కి వాలబోతున్నాడు కుర్చీలోకి డాక్టరు మురహరిది పెద్ద వయసు. మొహం తేటగా వుంది

ఆదరా బాదరా వస్తున్న కొత్త రోగిని చూడగానే మళ్ళీ సరిగ్గా కూచుని చిటీ అందుకున్నాడు.

'ఏమిటమ్మా సుస్తీ ?'

'పిచ్చి కుక్క కరిచిందండీ—మోకాలికి ంద' అన్న దామె.

'ఏదీ చూపించు '

కుడికాలు 'స్టూలు' మీదపెట్టి చీర కుచ్చిళ్ళు కాస్త ఒక గుప్పెడు తొలగించిం దావిడ. మోకాలిచిప్ప క్రిందుగా కాలికి వెనకాలభాగంలో, నాలుగుపళ్ళూ దిగినట్టు స్పష్టంగా గాట్లు కనిపిస్తున్నాయి కరిచి నప్పుడు కాలు విదిలించడంలో కండ బయట పడింది. కరిచి ఎంతసేపయిందో మరి...రక్తం పేరుకుపోయింది. నిర్వి కారంగా ఆ గాయం వంకచూస్తూ,—

'పిచ్చికుక్క అని నీ కెలా తెలుసమ్మా?' అన్నాడు డాక్టర్ మురహరి.

'బజార్లో నడుస్తుంటే వెనకపాటున వచ్చి కరిచిందండి అప్పటికే చాలామందిని కరిచిందట వరసగా అందరిమీదా పడి కరుస్తుంటే, పిచ్చిదని నిర్ధారణ కొచ్చి, అప్పుడే నలుగురూ క్రరలుంచుకుని తరిమికొట్టి సైడు కాలవపక్కని చంపే

కారండి దాన్ని...నేను చూశాను' అని వర్ణించిందావిడ.

ఓపిగ్గా విన్నాడు డాక్టరు మురహరి.

'చూడమ్మా—నీకో చీటీ వ్రాసిస్తాను. అది తీసికెళ్ళి మూడో నంబరు గదిలో ఒక డాక్టరుగారుంటారు...ఆయన కివ్వు... రెండు ఇంజక్షన్లు చేస్తారు కుక్క కరిచినచోట కండ కాల్చి మందువేసి కట్టు కడతారు తరువాత వెళ్ళు. తొందర పడి 'ఇంజక్షన్లు' చేయించుకోకుండా కట్టు గట్టించుకోకుండా వెళ్ళేవు సుమా. చాలా ప్రమాదం! పిచ్చికుక్క! పైగా దారుణంగా కండ వెళ్ళుకొచ్చేలా కరిచింది! జాగ్రత్త!'

ఆవిడ మనస్సులో గాబరా పుట్టింది. కళ్ళల్లో భయం కొట్టాడంది. 'మరేం భయం లేదుగదా డాక్టరుగారూ?' అంది హీనస్వరంతో.

'మరేం ఫరవాలేదులే అమ్మా...రోజుకొక ఇంజక్షన్ చొప్పున పధ్నాలుగింజక్షన్లిస్తారు. మానకుండా నాగాలు లేకుండా చేయించుకో, తప్పకుండా నయమవుతుంది.'

గౌరవం నిండిన కళ్ళతో, 'నమస్కారం బాబూ' అని రెండు చేతులూ జోడించి బయటకొచ్చిం దామె.

మళ్ళీ మూడో నెంబరు గది వెతుక్కుంటూ వెళ్ళి దానిలో జొరబడింది. ఆ కుక్క...దాన్ని తగలెయ్య...అనువ్రతి మూసే టయిములో కరిచింది.

డాక్టరు రజనీకాంతరావు తీరుబడిగా కుర్చీకి జార్లబడి కూచున్నాడు. లేడీ డాక్టరు రమ టేబులుమీద మోచెయ్యి ఆన్చి, ఎదురుగావున్న కుర్చీలో కూర్చుని, గెడ్డమూ చెంపా అరచేతిలో ఇమిడ్చి, డాక్టరువంక తల వోరగా వంచి 'రిలాక్స్' అవుతోంది. ఇద్దరు ఖులాసాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. పానకంలో పుడకలా అడుగు పెట్టిన ఆమెని చూస్తూనే మొహం చిట్లించాడు డా॥ రజని.

సరిగ్గా కూచుని 'ఏమిటి?' అని అడిగింది లేడీ డాక్టరు.

డా॥ రజని మొహంలో చిటపటలాడుతున్న విసుగూ, చిరాకూ గ్రాహ్యానికొచ్చి, ఆవిడ చప్పున మాట్లాడలేక బెరుగ్గా చేతిలోవున్న చీటీ లేడీ డాక్టరుకి అందించబోయింది. ఆ చీటీ తను అందుకుంటూ, 'ఏమిటంటే మాట్లాడవేం?' అని కసిరాడు డా॥ రజని.

ఆవిడ గతుక్కుమంది.

మళ్ళీ డ్రాయరుమీదకు తలవాల్చుకుంది లేడీ డాక్టరు, తనకు సంబంధంలేనట్టు.

బిక్కు బిక్కుమంటూ, 'పిచ్చి కుక్క కరిచిందండి కాలుమీద' అంది లోగొంతుక పెట్టి.

'అంతేగదా...వెధవగోల...ఇది పధ్నాలుగోది!' అని మెల్లిగా సణుక్కుంటూ, ఆ చీటీమీదవే ఏదో గిలికి, 'పక్కగదిలోకి వెళ్ళమ్మా—మందువేస్తారు' అంటోనే తుంచేసిన చిరునవ్వుని మళ్ళీ పెదాలమీద అతికించుకుని అటు తిరిగాడు డా. రజని.

భయపడుతూనే, 'అక్కడి డాక్టరు బాబు ఇంజక్షన్లుచేసి కట్టుకడతారన్నారు బాబూ...పిచ్చి కుక్క కాటు...చాలా ప్రమాదమన్నారు' అంది ఆందోళనగా చూస్తూ.

మండిపడ్డాడు డా. రజని. 'ఏ డాక్టరు? ఇక్కడ నేను డాక్టర్ని కానా? ఏది ప్రమాదమో ఏది కాదో నాకూ తెలుసులే...వెళ్ళు వెళ్ళు...' చాలా సీరియస్‌గావుంది ఆయన మొహం. 'పానకంలో వచ్చిన పుడక...ఇదేమీ చిన్నదికాదు' అనుకుంది లేడీ డాక్టరు. 'ఇక లాభంలేదు' అన్నట్టు గాఢంగా ఊపిరి తీసుకుని విసుగ్గా కూచుంది.

ఆమె కదిలింది. పక్కగదిలో 'కాంపవుండర్లూ,' 'నర్సులూ' పకపకలాడుతున్నారు. ఇప్పుడుగాని కదిలిస్తే ఏమి తంటా వస్తుందో! కాని తన ప్రమాదం మాట!!

తప్పనిసరిగా ఆ గోలలోకి ప్రవేశించి, ఏమయితే అయిందని గబగబ తనగోడు చెప్పుకుంది. వాళ్ళు కాస్తనయమే... ఆడుతూ పాడుతూనే ఆగాయంమీద ఇంత 'అయోడిన్' పోసి దూది వత్తారు.

ఎలాగూ 'ఆడకూతురు ఆడకూతురే' అనుకుందామె...ఇందాక పట్టించుకోని లేడీ డాక్టర్ని మరిచిపోయి...

ఆ గాయం చూస్తున్న ఓ 'నర్సు' 'అబ్బా—పెద్దగాయమే—కండలేచిపోయింది. ఎక్కడ పడ్డావమ్మా?' అని అడిగింది. అపేక్షగా అడిగిందే చాలన్నట్టు, 'దెబ్బ కాదమ్మా.. పిచ్చి కుక్క కరిచింది... పదకొండో నెంబరు గదిలో డాక్టరుబాబేమో రెండింజక్షన్లు చేయించుకుని కట్టు గట్టించుకోమన్నారు. లేకపోతే చాలా ప్రమాదమని చెప్పారు...ఈ గదిలో డాక్టరు గారేమో, ఈ మందు రాయించుకుంటే చాలని చీటీ రాశారు ఏమమ్మా? ఇంజక్షన్ చెయ్యరా?' ఆశగా అడిగిందామె.

'ఆ డాక్టరు రాస్తేమటుకు, ఆ మందు లిక్కడ వుండద్దమ్మా?...ఒకవేళ వున్నా... నాబోటిదానికీ, నీబోటిదానికీ...' తక్కింది నాన్చేసింది 'నర్సు', వెళ్ళిపోతున్న ఆమె వంక జాలిగాచూస్తూ 'పిచ్చి కుక్క కరిచిందంటే ప్రమాదమే! పాపం' అని నిస్సహాయంగా నిట్టూర్చింది.

ఆమె పస్తాయిస్తూ అడుగులు వేస్తున్నదన్న మాటేగానీ, మనస్సు పీకుతూనే వుంది—ఇప్పుడేమి చెయ్యటమా అని... లేచినవేళ అలాటిది. లేకపోతే దారేపోతూ ఎందరులేరు? తనమీదవేపడి ఆ కుక్క కరవాలి?

కుక్క కరిచిన ప్రతి ఒక్కరూ 'అది తననే కరవాలి?' అనుకుంటే ఇంక అది ఎవరిని కరవాలి!

అది కరిచిన వెంటనే అక్కడున్న వాళ్ళందరూ 'అది పిచ్చి కుక్కమ్మా ఇప్పటికే చాలామందిని కరిచింది. తొందరగా ఆస్పత్రికి వెళ్ళాలి సుమా' అని హడల గొట్టేశారు అప్పటికప్పుడు చేస్తున్న పని మానుకుని రిక్షా కట్టించుకుని ఇక్కడి కొచ్చింది తను. కాని ఏంలాభం?

పాపం పదకొండో నంబరు గదిలో డాక్టరు ఎంత మంచి డాక్టరు! ప్రమాదమని మరీ మరీ చెప్పాడాయెను...సరియైన చికిత్స లేకుండా ఇప్పుడు ఇంటికిగాని వెడితే తనకేం ముంచుకొస్తుందో! తను ఒక్కరోజు పడకేస్తేనే గడపనికొంప, రేపు తనేమయినా అయితే?...మరి ఆలోచించలేకపోయిందామె. దీనమైన వాలికాలతో పిల్లలు మనస్సులో మెదిలారు...దిక్కుమాలినబెడద! వాళ్ళకోసమైనా బ్రతికి చావాల్నే! ఇప్పుడెలా?

వెనక్కి తిరిగింది.

కోటు భుజానవేసుకుని 'మెడికల్ ఛైర్సు' ఊపుకుంటూ చకచకా అడుగులు వేసుకుంటూ 'కారిడార్'లో పోతున్నాడు డా మురహరి.

'బాబూ' అన్న సన్నని పిలుపుతో ఆగిపోయాడు. ఇందాక పిచ్చి కుక్క కరిచినామె ... పిల్లతో సహా వుసూరుమంటూ

పిల్చిందా!

'ఏమ్మా ... ఇంజక్షన్ చేయించు కున్నావా ? మరేం భయంలేదులే— మళ్లీ ఎల్లుండి వచ్చి ఇంకోటి చేయించుకో ...' బహుశా తను ప్రమాదమని పదే పదే చెప్పినందువల్ల విపరీతంగా భయపడి పోతున్నది గావును అనుకుని అభయమియ్య బోయాడు డా. మురహరి.

'లేదండి...ఇంజక్షనూ ఇవ్వలేదు ... మరి కండ కాల్చి మందువేసి కట్టుకడతా రన్నారు...అదీలేదు. కొద్దిగా 'అయొడిన్' వేసి దూది అంటించారు. అంతే. ప్రమాదంలేదు ఏం లేదు అన్నారండి మూడో నెంబరు గదిలో డాక్టరుగారు. నిజమేనాండి ?' అమాయకంగా చూచిందామె.

'ఆ !' అని ఆశ్చర్యంలో మునిగిపోయి, అంతలో తేరుకుని, 'ఇక్కడందరూ ఇంతే నమ్మా—అలాగే అనేస్తారు. పోనీ 'పాశ్చర్ ఇన్‌స్టిట్యూట్' అని కూనూర్లోవుంది. టెలిగ్రామిస్తే 'వి. పి. పి' ద్వారా తిరుగు టపాలో మందులొస్తాయి. ఏ 'ప్రయివేటు డాక్టరి' చాతయినా 'ఇంజక్షన్లు' చేయించుకోరాదూ...ఇక్కడ ఈ కంచె గరుడసేవ ఏమి చెయ్యగలవు తల్లీ ?... అది సరే...ప్రస్తుతానికి 'ఎ టి యస్' ఇంజక్షనని ధనుర్వాతం రాకుండా తీసుకోవాలి మరి .. 'కార్బాలిక్ యాసిడ్'తో కాల్చాలి ... 'స్పిరిట్ స్లాబ్'లో క్లీన్

న్యాయం నిద్రపోయింది

చెయ్యాలి...ఇదేమీ లేకుండా...' స్వగతంగా నసిగాడు డా. మురహరి.

తలవంచుకున్నదామె.

అర్థం చేసుకున్నాడు డా. మురహరి. అంత ఆర్థిక స్తోమతున్న ఆవిడయితే ఇక్కడికి కొచ్చేదేకాదు. శుభ్రమయిన చీరా తీర్చైన జుట్టుముడీ శతవిధాల దాస్తున్నా, మెళ్లో పసుపుతాడూ, చేతులకున్న మట్టి గాజులూ, పట్టు బలవంతాన బైటపెడుతున్న ఆమె దారిద్ర్యాన్ని అవగతం చేసుకున్నాడు డా. మురహరి.

'ప్రస్తుతానికి పోనీ ఏ. టి, యస్. ఇంజక్షనొకటి కొనుక్కొమ్మని డబ్బు ఇవ్వనా' అని దానకర్ణుడు మెదిలాడు లోపల కాస్సేపు. ఇలా ఎంతమంది కని ఇస్తావూ అని అంతరాత్మ ఒక మొట్టికాయ మొట్టింది.

'సరే — నేను చెబుతాను పదమ్మా' వెనక్కి తిరిగాడు డా. మురహరి. కొండంత బలంతో వెనకాల నడిచిందావిడ.

'స్ప్రింగ్‌డోర్' తోసుకుని లోపలికి వెడుతూ, 'గుడీవినింగ్ డాక్టర్స్' అన్నాడు మురహరి.

'గుడీవినింగ్ — గుడీవినింగ్' డాక్టరు రజనీ, రమా కంఠా లొక్కసారి బదులు పలికాయి.

డాక్టరు మురహరి వెనకాల ఉన్నావిణ్ణి

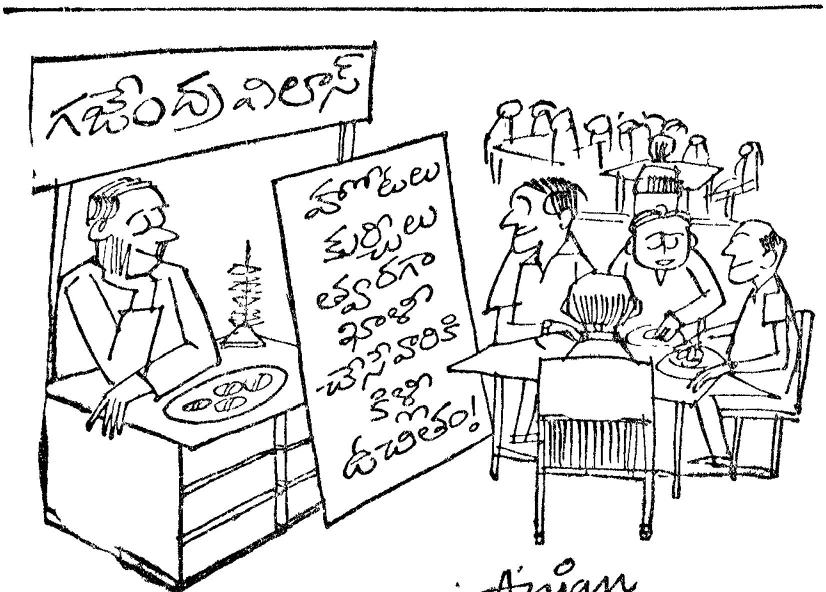

చూస్తూనే విషయం అర్థం చేసుకున్నాడు డా. రజని ... ఇందాక ఆవిడ చెప్పిన పదకొండో నెంబరు గదిలో డాక్టరు ఈయనే అన్నమాట...కాని మళ్లీ ఆవిణ్ణి వెనకాల వేసుకుని రావడంలో ఈయన వుద్దేశ్య మేమిటి ?

చూడండి డాక్టర్ — ఈవిణ్ణి పిచ్చి కుక్క కరిచిందట...మీరు సరిగా చూసి వుండరు...కండ ఊడివచ్చింది కూడానూ ... అలాటప్పుడు కాస్త 'యాసిడ్' వేసి ఒక 'ఎ టి.యస్' పారేస్తే మంచిదేమో?' అతి మెల్లిగా పెంకెకుర్రాడికి నచ్చజెప్పే ధోరణిలో సూచించాడు డా. మురహరి,

'చూడకేం—చూశాను...ఏమంత పెద్ద గాయం కాదులెండి ... 'అయోడిన్' చాలు' అన్నాడు డా. రజని, కుర్చీకి తగిలించిన కోటు భుజాన వేసుకుంటూ. అతని మొహం మీద చిరాకు పొటమరించింది ... వేళ గాని వేళ ... పైగా ఒక లేడీడాక్టరు ఎదురుగా, మరో డాక్టరు పనిగట్టుకుని వచ్చి తన ట్రీట్‌మెంటులో లొసుగులెత్తి తనకి చూపించడమూ, సలహా లివ్వడమూ తన 'డ్యూటీ'లో కలగజేసుకోవడమూ, డా. రజనికి తలగొట్టినట్టయింది.

'చూడలేదు బాబూ — మర్చిపోయారేమో' అని కాలిమీద కుచ్చిళ్లు వొత్తిగించి చూపించిందావిడ

'అక్కర్లేదు ... చూశాన్లేవమ్మా' అంటూనే అలవిగానికళ్లు అటు తిప్పాడు డా. రజని మొట్టమొదటిసారి గాయాన్ని చూస్తూనే గతుక్కుమన్నా.. మరీ పరకాయించి చూస్తే తన పొరపాటు అంతకు కొంత రుజూ అయిపోవచ్చు రమాదేవి సమేతం పరిశీలనకు దిగిందా తను వేరస్తుడుగా తోటి డాక్టరు సమక్షంలో నిలబడాలిసి రావచ్చు. అంచాత ఇబ్బందిగా ఎటో మొహం పెట్టాడు డా. రజని.

'పళ్లు కొద్దిగా దిగినమాట నిజమే అనుకోండి. అయితే మటుకు అది పిచ్చి కుక్కే అని నిర్ధారణేమిటీ?' మొండిగా అనేశాడు.

అది బజార్లో అందరినీ కరుచ కుంటూవచ్చిన సంగతీ, అది పిచ్చికుక్క అని నిర్ధారణకొచ్చి కర్రలుచ్చుకుని నలగురూ తనముందే దాన్ని చంపేసిన సంగతీ పూసగుచ్చినట్టు మళ్లీ ఏకరువు పెట్ట

పోయిందామె.

డా. రజని చిటపటలాడుతూ, 'చాల్లే సోది' అన్నట్టు కసిరికొట్టి, 'బజార్లో అందరి అభిప్రాయాలూ ఇక్కడ పనికి రావమ్మా, తెలిసిందా? కరిచిన మూడో నాడు ఆకుక్క ఛస్తే అది పిచ్చికుక్కన్న మాట. ఎల్లుండి ఆ కుక్క ఛస్తే ఇక్కడకు రా. ఇంజక్షన్ రాసిస్తాను ఇప్పటికిది చాలు వెళ్లు' మురహరిమీద కోపమంతా ఆవిడ మీద కక్కేశాడు డా. రజని.

ఆవిడ కొయ్యబారిపోయింది. తనముందే చంపారు దాన్ని అని తబిసీలుగా చెబుతుంటే మూడురోజుల తరవాత అది ఛస్తే అప్పుడు రమ్మనమంటాడేమిటీయన? ఇప్పుడు బ్రతికి మళ్లీ మూడోనాడు చావబోతుందా అది...తను పిచ్చికుక్క అని ఈ డాక్టర్లకి రుజువిచ్చేందుకు? ఆమెకర్థం కాలేదు.

'అది పిచ్చికుక్కయినా, కాకపోయినా ఒక 'ఎ. టి. యస్' ఇస్తే వొదిలిపోతుందేమో డాక్టర్' ఇష్టంగా నవ్వాడు డా. మురహరి ... ఎలాగైనా వొప్పించి ఇంజక్షన్ పొడిపించి ఆమెని పంపాలన్న ఆపేక్షలో.

'నాకు మళ్లీ చదువు నేర్పద్దు డాక్టర్ మురహరి! ఏవో రెండుగాట్లు దిగినంత మాత్రాన కరిచింది పిచ్చికుక్కే అనేసుకుని, ఆవిణ్ణి మీరు వెనకేసుకుని వచ్చి నన్ను విమర్శించకండి మరి...ప్లీజ్...నా నిర్ణయానికి నన్ను వదలండి' అవమానకరంగా తీసుకుంటున్న ధోరణి వ్యక్తమయ్యేలా రుసరుస లాడాడు డా. రజని.

'సారీ...మిమ్మల్ని నొప్పించాలని రాలేదు డాక్టర్— పని తొందరలో ఎవరికయినా పొరబాటు దొర్లవచ్చనీ ... మీదగ్గరవున్న చనువుకొద్దీ ' డా. మురహరి తన ఘోష ముగించనేలేదు, వినిపించుకోకుండా, 'స్టెతస్కోపు' మెళ్లో వేసుకుని ఉడాయించేస్తున్నాడు డా. రజని.

లేడీ డాక్టరు రమాదేవి ఆ 'డయలాగు' ఎప్పుడు ముగుస్తుందా అని కనిపెట్టుక్కూచున్నట్టు, బెల్లుకొట్టగానే పుస్తకాలు సర్దుకునే కుర్రాడిలా 'స్టెతస్కోపు' తీసుకుని సీమకుక్కలా అతనికూడా పడింది. ఆమె కట్టుకున్న ఆరణి పట్టుచీర మిసమిసలాడింది.

'ఈయనెప్పుడలా ఇంతే' అన్నది రమాదేవి.

'తను మహా మంచివాడననిపించుకోవాలని ఘడీఘడీకీ తపన.'

'అంతేనా? దానితోపాటు ఒకళ్ల 'డ్యూటీ'లో వెరుసుతేతే. పనొకటి ఈయనకి!'

డాక్టరు మురహరి వెళ్ళిపోతూ, వెనకాలే గంగిగోవులా నడుస్తున్న ఆమెకి మాత్రం వినిపించేలా, 'నేనింకేం చెయ్యలేనమ్మా' అంటూ తప్పొప్పుకున్న మంచి బాలుడిలా తలవంచుకుని గబగబా చక్కాబోయాడు, ఆవిడ ఖర్మానికి ఆవిణ్ణి వదిలి.

* * *

" 'సీరియస్' కేసొకటి వచ్చింది డాక్టర్ ... "మీరు అర్జంటుగా రావాలి" 'కర్చీఫ్'తో మొహమ్మీద చెమట సున్ని

కొంచెం ఆలోచించండి-అంతా మీకే తెలుస్తుంది

చిన్న విత్తనంలోనుండి పెద్ద చెట్టు ఎలా వస్తుంది? విత్తనం, నేల, గాలి, నీరు, శ్రద్ధ అన్నీ బాగుంటేనేగదా! 11 ఏండ్లక్రితం 10 మందితో ప్రారంభమైన సంస్థలో నేడు 1500 మందికి పైగా ఎందుకు చదువుతున్నారు? శ్రద్ధ క్రమశిక్షణ, మంచి ఫలితాలు, అధ్యాపకులేకదా! ఈ నిజాన్ని మీరు గుర్తించారు—మంచిని పెంచారు దేశం నలుమూలలనుండి వేలాది విద్యార్థులు వచ్చారు—చూచారు—మెచ్చారు—విజయం పొందారు. వారి నడిగి తెలుసుకోండి— లేదా మాకు వ్రాయండి. అంతెందుకు? మీరే స్వయంగావచ్చి చూచి, నచ్చితే చేరండి—విజయం పొందండి.

మీరే మీ మిత్రులకు చెబుతారు.

పి. వి. యన్. ధన్, M.A
ప్రిన్సిపాల్
ఫోన్స్: 917, 1192

రవి కళాశాల

2, 3, 4 లైనులు
బ్రాడీపేట
గుంటూరు–2.

బాల బాలికలకు ఇంగ్లీషు తెలుగు మీడియంలలో వేర్వేరు తరగతులు, హాస్టల్సు, లేబోరేటరీలు— మెట్రిక్, S. S. L. C. X, XII క్లాసులకు ప్రీ యూనివర్సిటీ క్లాసులకు శిక్షణ

పునఃప్రారంభం 6-6-1969

ఆరోగ్య అనారోగ్య పరిస్థితులలో మహిళలు

ఆరోగ్య సౌభాగ్యములకు ఆధారపడునది లోధ్ర

66 సంవత్సరముల పైగా ప్రసిద్ధినొందినది

కేసరి కుటీరం (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
రాయపేట, మద్రాసు-14

ఏజెంట్లు:
సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు (ఏజన్సీస్)
విజయవాడ - సికిందరాబాదు - మధుర - బరహంపురం - బెంగుళూరు

వాయిదాల మీద ట్రాన్సిస్టర్లు

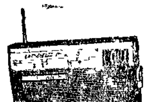

బి నా కా (గ్యారంటీతో)

నెలకు రు. 5/- వంతున చెల్లించి, 3 బ్యాండ్ ఆల్‌వరల్డ్ పోర్టబుల్ ట్రాన్‌సిస్టర్ పొందండి. ప్రతి గ్రామమునకు పట్టణమునకు పంపవచ్చును. ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి. వివరములకు:

TATA SALES (44)
Kolhapur Road, Delhi-7.

ఉచితం! ఉచితం!! ఉచితం!!!

తెల్లమచ్చలు

ఏ రకం తెల్లమచ్చలైనా సరే వాని రంగు మరియు యెర్రమచ్చలరంగు, మా ప్రఖ్యాత ఔషధం "డాగ్ వినాశక్" వాడిన యెడల మూడుదినములలో మారును. అటు పైన మామూలు చర్మంవలె నుండిపోవును. ప్రచారం కొఱకు 1 సీసావందు ఉచితంగా పంపెదము. వెంటనే వ్రాయండి.

ROUND BHAWAN (D S.)
P. O. KATRISARAI (GAYA)

న్యాయంనిద్రపోయింది

తంగా వొత్తుకుంటూ వచ్చింది 'నర్సు'

'పద' మెడికల్ చెస్ట్ అందుకుంటూ నడిచాడు డా. మురహరి 'కేజువాల్టీ వార్డు'లోకి.

రోగిని చూస్తూనే ఘ్రాన్పడిపోయాడు డా. మురహరి. మొన్న పిచ్చికుక్క కరిచి నామె!

అంతకు క్రితమే అక్కడికి వచ్చివున్న డా. రజనీకాంత్ కళ్ళల్లోకి చూశాడు అర్ధవంతంగా. కళాకాంతి లేవతని మొహంలో. మురహరి చూపుల్లో చూపులు నిలపలేక పక్కకి తిప్పుకున్నాడు రజని.

ఆమె దవడలు బిగుసుకుపోయాయి. ఉండి ఉండి శరీరం కంపించిపోతోంది. ధనుర్వాతం! ఇద్దరు నర్సులు అదిమి పట్టినా ఆగక గింగిరాలు తిరిగిపోతోంది. పిచ్చికేకలు వేస్తూంది. విలువంపుగా శరీరం వంకరలు పోతోంది.

ఆమె పక్కగా పదిహేనేళ్ళ ఆడపిల్లా పన్నెండేళ్ళ మగపిల్లాడూ మొహాలు వేళ్ళాడవేసుకుని దీనంగా నిలబడి వున్నారు. తేప తేపకూ ఆపద్బాంధవులయిన డాక్టర్లవంక ఆశగా చూస్తున్నారు.

మొట్టూ మూగివున్న డాక్టర్లకి వాళ్ళ గోడంతగా పట్టదు. వాళ్ళ ఆపత్తుని గుర్తించే తీరికగాని, ఓదార్చే ఓపికగాని వాళ్ళకి లేదు. పరిస్థితి అలాంటిది.

వాళ్ళ ప్రస్తుత కర్తవ్యం ఎగిరిపోతున్న ఆమె ప్రాణాన్ని ఎలాగైనా పట్టుకుని నిలవడం. ఆ ప్రయత్నంలో అక్కడున్న డాక్టర్లందరూ, రజని సమేతూ, మన స్ఫూర్తిగా పాల్గొన్నారు.

కాని వాళ్ళ ప్రయత్నం వమ్మయిపోయింది. పక్షి ఎగిరి పోనే పోయింది. రోగి పూర్తిగా విశ్రాంతి తీసుకున్నది.

తోటీ మొహంమీద తెల్లదుప్పటి కప్పేశాడు.

ఆమె బిడ్డలు శవంమీదపడి హృదయ విదారకంగా విలపిస్తున్న దృశ్యం చూస్తూంటే తన వృత్తిమీద తనకే చెప్పరాని అసహ్యం కలిగింది డా. మురహరికి. కసిగా మెడలోవున్న 'స్టెతస్కోపు'ని వూడలాగి భుజానవేసుకొని బయటకు నడిచాడు.

పిచ్చి కుక్కకాటుని అశ్రద్ధచెయ్యడం వలన మరణం సంభవించిందని 'కేస్‌షీట్' మీద 'రికార్డు'చేశాడు 'ఇన్‌ఛార్జి డాక్టరు'. అశ్రద్ధ చెయ్యబడింది ఆ ఆస్పత్రిలోనే అన్న చిదంబర రహస్యం అతి లౌక్యంగా అడుగునపడిపోయింది.

* * *

సాయంత్రం ఏటిఒడ్డున పచ్చిక బయలు మీద వెల్లకిలాపడుకుని గాలిమేస్తున్నాడు రజనీకాంత్. దూరాన ఎక్కడో రేడియోలోనించీ లీలగా ఒకపాట వినిపిస్తోంది. సంగీతం లేకుండా విస్పష్టంగా ఏడుస్తున్న ఇద్దరి అమాయక వదనాలకు 'బ్యాక్‌గ్రవుండ్ మ్యూజిక్'గా వినిపిస్తున్న ఆగానంలోని విషాదచ్ఛాయలు అతని మనస్సు అంతరాంతరాలలో దాగివున్న పశ్చాత్తాపాన్ని చురకకత్తిలా బైటికిదూసి అతని గుండె పొరల్ని పరపరా కోస్తున్నాయి. ఆ వెనువెంటనే విధీ విరామంలేని రోగుల మూలుగులూ, అంతూపొంతూలేని వాళ్ళ సొదా, విసుగు పుట్టించే వాళ్ళ ధోరణీ గుర్తుకొచ్చి, 'ఛట్—స్వర్గానికొచ్చినా సవితి పోరు' తప్పలేదు. ఇక్కడికొచ్చినా వాళ్ళ జ్ఞాపకాలు జలగల్లా పట్టుకుని వదలటల్లేదు' అనిపించి తనమీద తనకే విసుగు పుట్టింది రజనికి.

అంతలో ఆ విషాదగీతం మారి విలాస గేయం మొదలయింది. అది 'రాక్—యన్—రోల్' కదనులో సాగిపోతోంది. దాని లయకు అనుగుణంగా రజనీకాంత్ హృదయం కూడా కులాసాగా స్వప్న లోకాలలో 'ట్విస్ట్‌డాన్సు' చెయ్యబోయింది.

'హలో' అన్న పిలుపుతో భూలోకంలోకి వూడిపడ్డాడు రజని. ఎట్టఎదుట డా. మురహరి 'పాంట్' జేబుల్లో చేతులుంచుకుని గంభీరంగా నిలబడి వున్నాడు. అతని వదనంలో విషాదచ్ఛాయలు దోబూచులాడుతున్నాయి.

'ఓహో—మీరా? షికారుకి బయల్దేరారేమిటి?' చిరునవ్వు పెదవులమీద తెచ్చిపెట్టుకుంటూ అడిగాడు రజని.

'హా—షికార్! మాబోటి వాళ్ళకది పడదులెండి. ఒక పేషెంటు ఇంటికి వెళ్ళి వస్తున్నాను మీరిక్కడ కనబడితేనూ, ఆగాను.'

'ఓహో! సైడ్ బిజినెస్సా?' రజని

కాంత్ కంఠంలో వ్యంగ్యం ధ్వనించింది.

'విూదయవల్ల అలాంటిదేమీ లేకుండానే రోజులు వెళ్ళ మారిపోతున్నాయి లెండి నాకు' కటువుగా అన్నాడు డా. మురహరి.

'మరి ఆ పేషెంట్ మీబంధువా డాక్టర్' అని ఆంతరంగికంగా అడుగుతూ తనే ఎత్తుకొచ్చాడు రజని.

యథాలాపంగా నవ్వి,డాక్టర్లకి 'పేషెంట్లందరూ బంధువులే అంటాను డాక్టర్. ప్రస్తుతం నేను మధ్యాహ్నం మన ఆస్పత్రిలో మరణించిన 'పేషెంటు' ఇంటి దగ్గరనుంచీ వస్తున్నాను' అన్నాడు డా. మురహరి గంభీరంగా మొహంపెట్టి.

ఓ—అలాగా...వాళ్ళు మీకేమైనా...'

ఇప్పుడే చెప్పానుగదా—డాక్టరన్నవాడికి రోగులందరూ చుట్టాలే అనీ. వాళ్ళు దీనావస్థలో ఉన్నప్పుడు మరీ అప్తుల్లా కనపడతారేమో...మీకు ఆ అనుభూతి అప్పుడప్పుడు కలిగేవుండాలి మరి... అందుకే మనస్సాగక వెళ్ళాను.'

'అవునవును. మీ మనస్సు మహా సుతిమెత్తన...నాకు తెలియంది కాదు గదా... ఇంతకీ వాళ్ళు చాలా బీదవాళ్ళు కాబోలు నేం?' ఏదోవినాలన్న కుతూహలం ఉయ్యాల లూగింది రజనిలో. ఏపాత సంపర్కమో... ఏచీకటి వ్యవహారమో... మహా బుద్ధిమంతసంగా 'పోజు'లిచ్చేవాళ్ళ చరిత్ర కాస్త కెలికితే కొన్ని అనుకోని విడ్డూరాలు బయట పడవచ్చు!

రజనీకాంత్ ఊహలు అంతకన్న శుభ్రమైన మార్గంలో పయనించవు.

'బీదవాళ్ళేకాదు—దౌర్భాగ్యులు కూడాను' నిట్టూర్చాడు డా. మురహరి.

'పాపం' అన్నాడు రజని తప్ప నిసరిగా.

'అయితే మన 'డ్యూటీ' మనం సజావుగా నిర్వర్తించిననాడు ఏది ఎలా జరగనీండి మనం చింతించాలిసిన పనివుండదు—అవునంటారా?' ఆగాడు మురహరి.

'మీరా రోజు ఏ కాస్త జాలి తలిచి సరియైన 'ట్రీట్‌మెంటి'చ్చినా ఒక నిర్భాగ్యురాలికి ప్రాణదానం చెయ్యడం కాదు, ఒక కుటుంబాన్ని మీకు తెలియకుండానే నిలబెట్టి వుండేవారు. ఇప్పుడు, రజనీకాంత్!, ఆమె ఒక్క మరణంతో ఆసంసారం నడివీధిన పడింది. ఆమె భర్త ఒక త్రాగుబోతు. తన బిడ్డలైనా మర్యాదిగా బ్రతకాలన్న పేరాశతో 'ఎలిమెంటరీ స్కూల్లో' 'టీచరు'గా పనిచేస్తోందావిడ. ఈ వేళటితో ఆమె కట్టుకున్న ఆశలగూడు బూడిద ప్రోగయింది...ఆ ఆడపిల్లలిక పెళ్ళిళ్ళ కావు. పెళ్ళికాని ఆడపిల్లలు ఎక్కడ దుకాణాలు తెరుస్తారో మీ వూహకందనిది కాదు. మగపిల్లలు దక్షతలేక అగమ్మకాకులవుతారు. రికామీగా తిరిగే కుర్రకుంకలు సాగించే చీకటి వ్యాపారాలు మన సినీమాలు చూస్తే తెలుస్తోందిగదా.'

రజనీకాంత్‌కివిసుగ్గావుంది. డా.మురహరి హితోక్తులు ఉపన్యాస ధోరణిగానూ, ఉపదేశ ముద్రాంకితంగానూ ఉన్నాయి. కోపగించుకునేందుకుగాని, దురుసుగా ఎదురుదెబ్బ తీసేందుకుగాని వీలుగా లేవు. అదీ వచ్చిన అసిఘాత. మేస్టారిముందు విద్యార్థిలా తను ఉండిపోవాలిసొచ్చింది కాస్సేపు.

ఉన్నట్టుండి, 'దీనికంతటికీ కారణమెవరంటారు?' అని మెదలకుండా ఊరుకున్నాడు డా. మురహరి.

'ఎవరంటారు?' నొసలు చిట్లించాడు డా. రజని.

'మీరు కాదా డాక్టర్?' రెట్టించాడు మురహరి.

ఇక నిగ్రహించుకోలేకపోయాడు రజని.

'రోగమూ బాధా చూడగానే మీకు మల్లే మంచల్లే కరిగిపోయే దౌర్బల్యం నాకు లేదనుకోండి...అంతమాత్రాన నేను దానవుణ్ణీ మీరు దేవదూతలూ అనుకునేంతవరకూ అహంకారాలు పోకండి మరి... ఎవతో చచ్చిందీ? దానికి నేను బాధ్యుణ్ణా...కాస్త నాలిక సంబాళించుకుని అదిరిపాటి నిర్ణయాలకి హఠాత్తుగా వచ్చే అలవాట్లు తగ్గించుకోండి డాక్టర్' దబాయించాడు రజని.

అతని మొహం ఎర్రబడింది. ముక్కుపుటాలు అదిరిపోతున్నాయి.

ఎన్నడూలేనిది మురహరీ రెచ్చిపోయాడు. కంఠస్వరం హెచ్చించి తలపంకిస్తూ, హేళనగా సవాలుగా—

'ఎందుకు సార్ అనవసరంగా ఆవేశం తెచ్చుకుంటారు? ఆవేళ నేను హెచ్చరించినప్పుడయినా కాస్త ఆలోచించారా మీరు? మీ నిర్లక్ష్యానికి కాదా బలయిపోయిందామె ఈనాడు? కాదని గుండెలమీద చెయివేసుకుని చెప్పండి చూదాం' సవాల్‌చేసి రివ్వునలేచి నిలబడ్డాడు డా. మురహరి.

తమాయించుకున్నాడు డా. రజని. ఇప్పుడు తొందరపడి లాభంలేదు.

కాస్త తగ్గి సమాధానంగా గొంతు మార్చి, 'మీరు ఊరికే అపోహ పడుతున్నారు డాక్టర్. ఎవరి కర్మకెవరు కర్తలంటారు? ఆవేళ ఆవీధిలోనే పిచ్చికుక్క కరిచిందన్న వాళ్ళు పదముగ్గురికి అయోడిన్ వేసి పంపాను...వాళ్ళందరికేమూడిందంటారా?.. ఇది ఈ విడ చేసుకున్న కర్మ—అంతే.

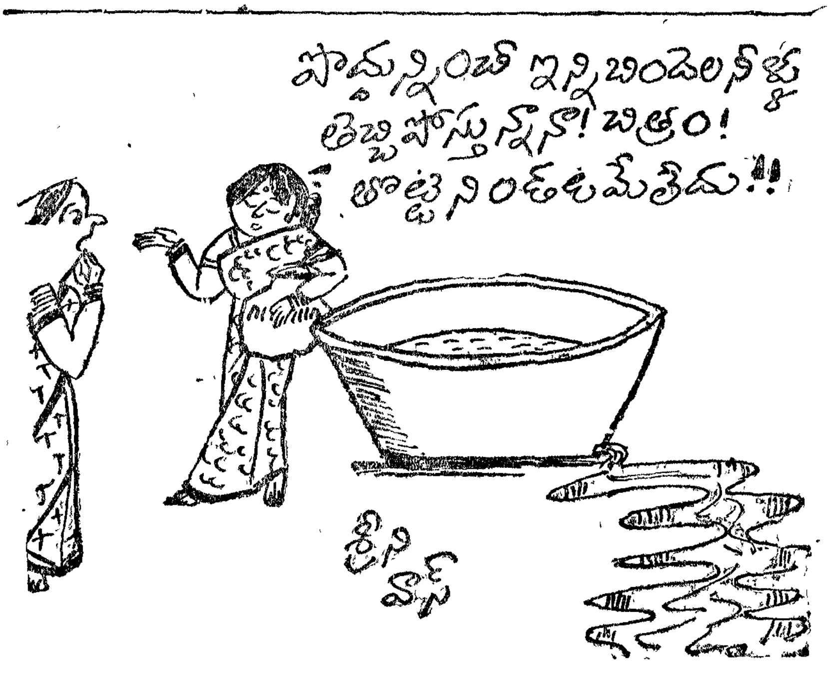

జడ్జిమెంటి'చ్చాడు రజని.

వింతగా చూచాడు డా. మురహరి. అదిరిపోయింది అతని గుండె. పిచ్చి కుక్క కరిచిన పదముగ్గురికి అయొడిన్ వరసగా పధ్నాలుగుర్ని కరిచిన కుక్క పిచ్చి కుక్క కాకపోవచ్చంటాడు!... ఇతగాడు డాక్టరా? పిచ్చాసుపత్రికి పంపాలిసిన 'మెంటల్ పేషెంటా?'

'మైడియర్ సార్...డాక్టరై వుండి ఖర్మ గిర్మ అని ఒదిలేసి ఊరుకోవడం తప్పు సార్...ఇకపోతే, మీకు తెలీదేమో మీరిప్పుడు వల్లిస్తున్న వేదాంతం నాకు తెలీయదనుకోండి మరి. కనీసం మీకన్న ఎక్కువ తెలుసు...ఒకడు చేసిన ఖర్మకి ఫలితం పది మంది అనుభవించేందుకు ఆస్కారముంది. అది మీకు తెలుసా అని. ఆనాడు మీరుచేసిన దుష్కర్మ ఆ నిర్భాగ్యురాలి ప్రాణం తీసింది...మళ్లీ అంటున్నా ఆవిడ ఖర్మ అని మీ అంతరాత్మని జోకొట్టుకుంటూ నన్ను మభ్య పెట్టాలని చూడకండి. ఖర్మ!...అదే నేను ప్రస్తావిస్తుంటా ... మీరుచేసిన దుష్కర్మని గురించి...మీరుచేసిన పనికి నేనూ రమాదేవి ప్రత్యక్షసాక్షులుగా వున్నాం... అది మరిచిపోకండి' చరచరా వెళ్లిపోయాడు మురహరి.

తేరుకోడానికి చాలాసేపుపట్టింది రజనీకాంత్‌కి.

రమాదేవిట! ఆవిడ సంగతి తనకి తెలిసుదా...ఆపరేషన్ చెయ్యాలిసిన పురిటి

న్యాయం నిద్రపోయింది

కేసుల్ని చేతుల్లోకి లాగేయ్యడం తను స్వయంగా చూచాడు. ప్రాణమ్మీదకొచ్చిన కేసులు గూడా నిర్లక్ష్యంగా నర్సులమీద వొదిలేసి నిశ్చలంగా కూచోడం తానెరుగును... ఓయబ్బ!...ఆవిడగారు ఈయనకి సాక్ష్యంట! అయినా రమాదేవి తనకి వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యమిస్తుందా? ఫరవాలేదు. స్వగతంగా వీపుచరుచుకున్నాడు డా. రజని.

మరి ఇతని సంగతేమిటి? 'డి.యం.వో'కీ మిగతా ఆఫీసర్లకీ ఇతని మాటంటే గురి తన పీకలమీద కేమీ తీసుకురాడు గదా! ఈఆలోచనలతో అప్పటిదాకా హుషారువున్న అతని మనస్సు వుసూరుమంది.

మొత్తానికి డా. మురహరిరావు జాలి గుండెకల వ్యక్తి. అది యథార్థే. అంతేవా తనపనిని తాను సక్రమంగా చేసుకుపోయే మనిషి! 'డాక్టర్లకి ముఖ్యంగా ఉండవలసింది జాలి...పూర్తిగా ఉండకూడనిది నిర్లక్ష్యం. అతను అడపాతడపా వల్లించే సూక్తి ముక్తావళికి ఇవి కొన్ని మచ్చుతునకలు ఈ విడ్డూరాలు చాలవూ అతనంటే ఎవరికీ కిట్టక పోయేందుకూ, అతనంటే నలుగురూ హడిలిపొయ్యేందుకూ! ఇవన్నీ 'డి.యం.ఓ'ని కాకా పట్టేందుకు మంచితనపు ముసుగెత్తాలని సర్జన్లూ, నర్సులూ ఇష్టాగోష్టిలో అతని వెనకాల అనుకోవడమూ కద్దు. 'డి.యం.ఓ' మటుకు అలా వెలకట్టలేదు మురహరిని. ఒక ఉన్నతమైన ఆదర్శానికి అందివచ్చే డాక్టరుగా అతన్ని పరిగణిస్తూ వచ్చారు. 'డి.యం.ఓ'తో అంత చనువుగా, అంత కలుపుగోలుతనంగా, అంతా ఇష్టాగోష్టిగా...ఇంచుమించు సమాన ఫాయాలో మాట్లాడగల స్తోమతు ఆసుపత్రిలో మరెవరికీ లేదు ఏమో, ఎవరు చెప్పగలరు? 'డి యం ఓ'తో ఏ పిచ్చాపాటీలోనో... చాడీ చెప్పినట్టు అగుపించకుండానే...'స్టోర్సు'లో ఫలాని మందులు మాయమయ్యాయనీ,... ఫలాని 'వార్డు'లో, ఫలాని డాక్టరువల్ల ఫలానికేసు ఉపేక్షించడం జరిగిందనీ... లీలగా ఊదినా ఊదవచ్చును.

దొంగాడికి తన నీడే మనిషిలా అపిస్తుంది.

ఈ ప్రమాదాలని ఊహించి, లోపల కసిగా వున్నా డా. మురహరితో అందరూ పైకి ప్రీతిగావుంటో ఆయనతో ఘర్షణకి దిగేదాకా పోవటం లేదు.

ఆస్పత్రిలో రోగుల ముక్కులూ, మూలుగులూ వినలేక విసుక్కునే డాక్టర్లూ, పేషెంట్లని దాటేసి కాస్త టైము మిగుల్చుకుందామని తాపత్రయపడే నర్సులూ కొందరున్నారు అందులో తనూ ఒకడా? అనుమానం సోకింది రజనికి.

దానికితోడు డా. మురహరి తనకంటపడినప్పుడల్లా ఏదో అదురుతుంది గుండె... దొంగాడికి సందుమలుపులో ఎర్రటోపీ ఎదురైనట్టు. అయినా తెల్లవారిన దగ్గర నించీ రోగులమధ్యా, రోగాలమధ్యా సతమతమవుతూ ఏదో కాస్సేపు నవ్వుకోకా పేలుకోకా ఎలా చచ్చేది!

ఈసారి దిక్కుమాలిన గొడవొచ్చి పడింది. డా. మురహరితో వాగ్వాదానికి దిగకుండానే దాటవేదామనుకున్నాడు. కాని కుదిరి చావలేదు.

*　　*

నిజానికి డా, మురహరి ఆ రోజు ఆ 'పేషెంటు' ఇంటికి వెళ్లనే లేదు. కాని అతని మాటలన్నీ అబద్ధాలు కావు. చనిపోయినామె తనకుమార్తె స్వర్ణ 'స్కూలు టీచరే' అని దరిమిలా తెలిసిందతనికి. ఆమెపోయిన రోజున స్వర్ణకి సెలవిచ్చారు. దేనికి సెలవు అని ఆరా తీయగా బైటపడ్డ వివరాలు స్వర్ణ ముఖతానూ, భార్య ముఖతానూ అతను తెలుసుకోడం జరిగింది,

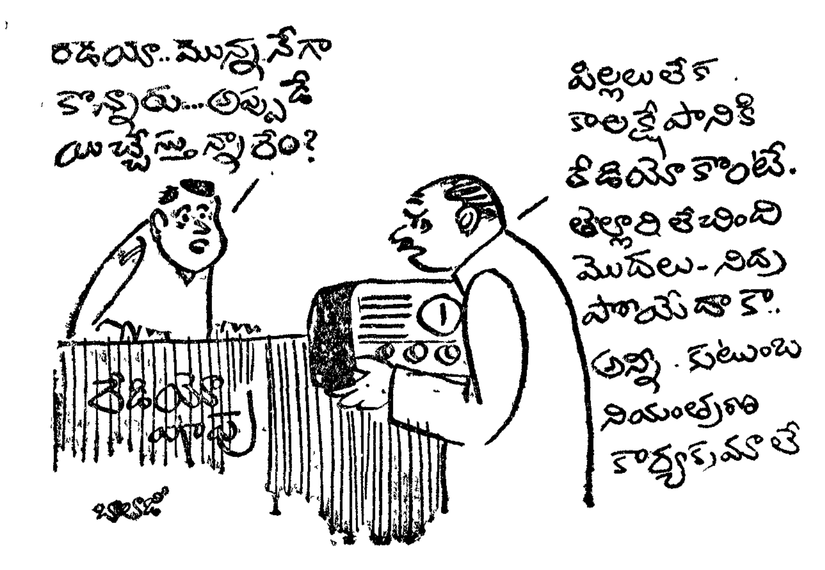

బాధపడ్డాడు. 'ముందే తెలిసివుంటే...' అని ఏమేమో అనుకున్నాడు.

తలవని తలంపుగా ఏటిఒడ్డున రజనీకాంత్ తారసిల్లాడు. ఉండబట్టలేక పోయాడు. అతనితో మాటా మాటా పెరిగింది. మెత్తగా తెలియజెప్పా లనుకున్నాడు. కాని సాధ్యంకా లేదు. రజనిచేసిన వితండ వాదంతో తనూ పట్టాలు తప్పాడు. ఆఖర్న తన బెదిరింపుతో రజనీకాంత్ చలించిన మాట నిజం — అనుకోకుండా గద్దించాడు తను.

ఆ మాత్రం మోతాదులో వుంటేనే గాని రజనిలాంటి బద్ధకస్తులకి ఏపాటి హితబోధా పనిచెయ్యదని అతని వుద్దేశ్యం.

*　　*　　*

'డి. యం. ఓ' మారటంతో ఆస్పత్రిలో తనకుగల గౌరవం తగ్గినట్టు తెలుసుకున్నాడు డా. మురహరి. అంతేకాక కొంతమంది కొత్త 'డి. యం.' తో కలిసి తనమీద ఏదో గూడుపుఠాణీ చేస్తున్నట్టుగూడా విన్నాడు.

దాని కతను భయపడలేదు.

తన 'డ్యూటీ' తను సవ్యంగా నిర్వర్తించి నన్నాళ్ళూ తనకెవరి భయమూ లేదన్న భరోసామీద వున్నాడు. మంచివాడి కక్కడే ప్రమాదం! ముందూ వెనకా గోతులు కనబడవు. నిజానికి అతనెన్నడూ 'డి. యం.' తో వాళ్ళమీద వీళ్ళమీద చాడీలుచెప్పి దొంగదెబ్బలు తియ్యలేదు. అది అతని మనస్తత్వానికే వ్యతిరేకం.

ఒకనాడు తన డ్యూటీ ముగించుకుని ఇంటికి వెళ్ళిపోతూ అలవాటుగా 'వాష్ బేసి'న్లో మొహం కడుక్కుందుకు 'బాత్ రూం'లోకి వెళ్ళివస్తున్న మురహరికి తన గదిలోనించీ బయటకు వెడుతున్న రజనీకాంత్ కనిపించాడు.

ఇన్నాళ్ళూ మొహం తప్పిస్తున్న రజనీకాంత్ ఈవేళ తన 'రూం' లోకి ఎందుకు వచ్చినట్టు?

ఆలోచిస్తూ కోటు భుజాన వేసుకుని ఆస్పత్రి దాటుతున్న డా. మురహరిని అటు ఇద్దరూ, ఇటు ఇద్దరూ వచ్చిన వ్యక్తులు, 'ఆగండి' అంటూ నిలేశారు.

పట్టపగలు నడిరోడ్డుమీద బందిపోటా? దిగ్భ్రాంతిలో మునిగివున్న మురహరితో 'మేము 'సెంట్రల్ ఇన్‌టెలిజన్స్ ఆఫీసర్లం' మీరు ఆస్పత్రిలోనించి 'మెడిసిన్స్' ఇంటికి జారేస్తున్నట్టు మాకు 'రిపోర్టు'లు వచ్చినై. మిమ్మల్ని 'చెక్' చెయ్యాలి' అని అటకాయించారు.

'యువర్ సనద్ ప్లీజ్' అని మురహరి చెయ్యి జాపాడు. తమ అధికార పత్రాలను చూపారు.

ఆ అయోమయ స్థితిలోనే 'ఓ. యస్— చెక్ చేసుకోండి' అన్న మురహరికి చటుక్కున తన 'రూం'నుంచి జారుకుంటూ కనిపించిన రజని తళుక్కున మెరిశాడు. అప్పుడు తన కోటు కుర్చీకివేళ్ళాడుతోంది.

'ఆగండి' అన్నమాట తెలిని నోటా వుండగానే, 'ఇవిగో' అంటూ అతని కోట జేబులోంచి తీసిన 'ఇంజక్షన్ బాటిల్స్' అతని కళ్ళముందుంచారు.

నిర్జీవంగా నవ్వుకున్నాడు డా. మురహరి.

కొన్ని క్షణాలలో కొత్త 'డి. యం. ఓ' ముందు దోషిగా నిలబడ్డాడు డా. మురహరి.

మర్నాడు 'సస్పెన్షన్' ఆర్డరు వచ్చింది.

ఎట్టఎదుటశి లావిగ్రహంలో గాంధీ గుండుదెబ్బ తిన్నట్టు మొహం పెట్టాడు.

న్యాయం నిద్రపోతోంది!

అన్యాయం ఒళ్ళు విరుచుకుంది!!